

Jubilanti Hollaru 2021

Každý den máte narozeniny

7.1. – 28.2.2021

Vážení a milí přítomní,

- 95 Naděžda Synecká
- 90 Kateřina Vítečková
- 90 Jiří Suchý
- 85 Hana Storchová
- 85 Jiří Anderle
- 75 Pavla Aubrechtová
- 75 Jana Budíková
- 75 Eva Hašková
- 75 Anna Khunová
- 75 Tomáš Bím
- 75 Vladimír Gebauer
- 75 Jiří Sozanský
- 65 Aleš Svoboda
- 60 Oldřich Jelen
- 55 Irena Bujárková
- 55 Andrea Tachezyová
- 55 Lenka Vojtová
- 50 Said Ismail

dovoluji si Vám srdečně poblahopřát k letošnému životnímu jubileu i k narozeninové výstavě v Galerii Hollar. I když se může zdát výběr autorů podle výročí, data narození, náhodným, nepochybně se stává nenahraditelným a nevyslovitelným momentem pozornosti ve vnímání a prožívání naší přítomnosti v úzkém kruhu přátel zabývajících se kresbou či grafikou. Díky široké škále vyjadřovacích prostředků, mnohosti básnických imaginací, ztvárněných představ a vizí osvětlujících smysl vlastního tvůrčího usilování nám tato přehlídka připomíná povědomou hudbu z rádia, doplněnou o duchovně rozhovory a zajímavé zprávy z našeho okolí. Podobným způsobem je zachycen rozhovor dokumentující návštěvu arcibiskupa Desmonda Tutu v Dharamsale u příležitosti osmdesátých narozenin Jeho Svatosti dalajlámy, jenž v úvodu Knihy radosti říká: „Každý den přináší novou možnost začít znovu. Každý den máte narozeniny.“

Milé setkání s přáteli na počátku nového roku v tichém kulturním prostředí galerie – v blízkosti řeky Vltavy s výhledem na Pražský hrad, kousek od Národního divadla a kavárny Slávie – bývá obvykle umocněno fantastickou atmosférou magického místa v srdci Prahy, posiluje a vytváří tvůrčí vztahy s ostatními členy spolku.

Pevně věřím, že nás o tuto atmosféru a vizuální zážitek z výstavy nepřipraví ani to, že nám covidová pandemie pravděpodobně neumožní prožít si tuto výjimečnou událost společně. V rámci online prezentace výstavy budou představena jednotlivá díla, známá a oceňovaná nejen u nás, ale i v zahraničí, a medailonky autorů, kteří originálním způsobem používají vyjadřovací možnosti grafických technik. Pozoruhodná setkání a zastavení na křižovatkách osobitých cest autorů můžeme vnímat a prožívat jak formou bravurně zvládnutých technik, tak existenciální hloubkou výpovědí autorských tisků, kreseb, ilustrací, koláží a asambláží.

Velkoformátové grafiky vytvořené kombinovanou technikou **Naděždy Synecké** formulují pomocí geometrických prvků kosmický prostor člověka.

Poetický dřevorez **Kateřiny Vítečkové** jednoduše nazvaný *Dům* je ukázkou dokonalého – iris – tisku.

Nadpozemská zjevení a rozličné bytosti kreslí spoluzakladatel Divadla Na zábradlí a Semaforu, legendární **Jiří Suchý**, jenž se ve své výtvarné tvorbě zabývá litografií, píše a ilustruje knihy, navrhuje kostýmy či divadelní programy. Na výstavě jsou představeny ilustrace Erbenovy Kytice, jež ukazují brilantní výtvarný názor, další polohu úctyhodně širokého záběru jeho umělecké tvorby. Čtyři litografie náznakově odpovídají textu ilustrovaných básní *Štědrý den*, *Zlatý kolovrat*, *Vodník* a *Svatební košile*, vizuálně však přesahují syrové příběhy velejemnou kresbou i barevností. Jako by všechno o slovu a o štětcí napsal Jiří Suchý ve svých básních, posléze písních, například slovy: *Tužka byla stejná / Když mi někdy něco napadlo / Tak jsem to napsal / Nebo nakreslil – to je jedno / Tužka byla stejná / Veršičky / Kresby / To byl můj způsob / Jak se zbavit některých myšlenek / Aby udělaly místo dalším*. Instalace je doplněna o pečlivě vybrané dokumenty z archivu Jiřího Suchého.

Poetické naladění leptů **Hany Storchové** nám připomíná zimní atmosféru i příchod jara v křehkosti a síle proměn přírody. Společně v blízkosti více barevných prací **Anny Khunové** nazvaných *Variace II*, 1992, a *Vzpomínka*, vytvořených kombinovanou technikou leptu a akvatinty, ozvláštňují tiché, prosvětlené místo v prostoru galerie.

Centrálně umístěná dvojice tisků **Jiřího Anderleho** vznikla kombinací hlubotiskových technik leptu a suché jehly. Všeestranně múzický Jiří Anderle tiskl a maloval desítky grafických a obrazových cyklů, v nichž naléhavě a působivě zachycuje lidské touhy, obecné i každodenní životní situace, vyjadřuje vzájemné porozumění i potřebu vést dialog, jak ukazují oba vystavené náměty *Fidlo*, 1993, a *Varianta na téma Amor a Psyché*, 1984.

Konceptuální charakter lyrických koláží a asambláží **Pavly Aubrechtové** a **Vladimíra Gebauera** nejlépe vystihuje slovo proces. Tvůrčí myšlení a nekonečné možnosti v hledání a nalézání neopakovatelného způsobu sdělení vědomého obsahu hravým způsobem odlehčují vesměs narativní náměty zastoupených prací, jež formálně i obsahově vystihují linii výtvarného projevu zaměřeného na fragmenty příběhů, práci s detailem či principem náhody. Křehké koláže Pavly Aubrechtové naznačují prostorové struktury složené z organických materiálů a barevných útržků tenkých papírů. Vladimír Gebauer rozkládá a kombinuje barevné tvary, znaky či prvky s čísly (*Zátiší s letopočtem*, 2013), vystavená koláž nazvaná *Přesuny*, 1986, mi připoměla báseň Hanse Arpa: *Nikdo nesnil tak jako ty / o vzdálených pohledech / černé a bílé barvy / o nezměrných květinách / o zpívajícím světle / které září z nekonečna času / do nekonečna času*.

Záhadné vrstvení barev, tvarů a struktur vycházející z reálného obrazu, který však není patrný, naznačuje vědomé i mimovolní reakce či úniky do fantazie v díle **Jany Budíkové**, na výstavě zastoupeném barevným soutiskem serigrafie a linorytu nazvaným *Cesta*, 2020. Fascinující práce reflektující lidský úděl, válečné utrpení, prožívání mezních situací a niterné rozpoložení člověka, témata spojená s fenoménem kolektivní paměti a vnímáním lidského těla charakterizující rozsáhlou tvorbu **Jiřího Sozanského** připomínají dvě grafiky z cyklu *Běsi*, 1999.

Eva Hašková se ve své tvorbě věnuje převážně klasickým grafickým hlubotiskovým technikám a ilustrátorské práci. Představuje kresebně technicky i významově dokonalé grafické listy vystihující portrét malířek (*Hezký den, Fitko a Květo*, 2019), stylizované architektonické pohledy nebo historická témata (*Náměstí republiky*, 2020; *Nebesky Jeruzalém*, 2015; *Krumlovská reminiscence*, 2017).

Dílo **Ireny Bujárkové** zastupují tři kombinované hlubotisky s názvy *Fantar I, II*, 2020, a *Kinematografie*, 2019. Jak naznačuje název, první dva tisky zobrazují nepravidelně zaoblené valounky z lehké a křehké látky se zalitými fosiliemi. Skrývají v sobě metamorfózu komára, jenž prochází procesem čtyř vývojových stádií, v nichž se z vajíčka, larvy, kukly mění v dospělce. Komáři zalití v jantaru dosvědčují svou existenci na Zemi trvajícím již 170 miliónů let.

Andrea Tachezyová je známá především jako ilustrátorka dětských knih; prezentované velkoformátové grafické listy nám přibližují její starší tvorbu. Hlubotisky *Arytmie I*, 2002, a *Jeden z mnoha / Arytmie IV*, 2004, odkrývají mikroprocesy dějící se v lidském těle pod kůží a bezprostředně osobní téma portrétu přibližuje intimní sdělení zachycené na černobílých litografiích (*Hlavičky a Pro D.*, 1997).

Tisky s ornamentální tematikou **Ismaila Saida** působí jako létající geometrické koberce nebo abstraktní šifry pokryté jemným rastrem, vlastně i v zobrazeném portrétu vnímáme hlavně rytmus, tvar a barvu (*Bez názvu I, II, III* (portrét), kombinovaná technika, 2020). Dvě vystavené práce **Lenky Vojtové** nazvané *KOF Nebeské kníže*, 2017, a *VAV Poznání pouze pro čisté duše*, 2018, symbolicky probouzejí tušení zachycující nebeskou geometrii a energii, které pocházejí z většího cyklu kreseb vytvořených tuší a pastelem.

Intuitivní, pohádkové představy a snové příběhy s človičky v různých situacích a prostředích ztělesnil **Oldřich Jelen** v litografiích s názvy *Noemova archa*, 2019, *Strom myšlenek*, 2020 a *Labyrint*, 2020.

Prostřednictvím digitálních tisků a následně z nich upravených variabilních koláží (*Systém 35XT3 BW 17-07-10*, 2017; *Systém 4XT3 COL 17-05-28*, 2017) se **Aleš Svoboda** snaží objevovat a testovat dosud nepoužívané přístupy ve vnímání vizuálního umění a také přimět diváka k fyzické interakci. Zabývá se estetikou vědeckých pozorování, například ve vývojové biologii ho inspiroval výzkum morfogenetických polí, dále matematickou teorií katastrof Reného Thoma či proměnlivým vrstvením transparentních struktur. Prohlídku výstavy otevírají a zároveň uzavírají dvě barevné litografie **Tomáše Bíma**, jež naznačují atmosféru romantického místa s příběhem, který se může odehrát v naší hlavě, příznačně nazvané *Starý mlýn – den* a *Starý mlýn – noc*, 2020. Výstava, na které se sešla tato vybraná společnost, je v konečném důsledku především něčím, co se žije, svobodně vyjádřeným pohledem na svět kolem nás, oslavou kresby, tisku, koláže a ideálním místem k setkávání.

Rozloučím se s přáním všeho dobrého do nového roku slovy starého irského požehnání:

Nechť se před vámi otevírá stále volná cesta.

Nechť máte vítr stále v zádech.

Nechť vám do tváří stále svítí teplé slunce.

Nechť vaše pole stále zkrápí déšť.

A pokud se znovu nesetkáme, nechť vás Bůh ochraňuje ve své dlani.

V nejhlubší úctě Jana Šindelová